

Arrest

nr. 255 596 van 4 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 2 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Ugandese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Muganda etnie. U bent geboren op 3 juni 1996 in Buwama, waar u bij uw ouders woont en opgroeit. U rondt het middelbaar onderwijs af, waarna u geld tracht te verzamelen om universitaire studies aan te vatten.

In 2012 leert u op school A. kennen. Jullie worden verliefd op elkaar en vatten een relatie aan die duurt tot op heden.

Uw broers Hk. en Hs. verlaten Uganda rond september-oktober 2018 omdat zij gevisieerd worden door de Ugandese ordediensten. Uw beide broers zijn aanwezig op een vergadering van een organisatie die opkomt voor de rechten van homoseksuelen, wanneer de ordediensten een inval doen.

Op 5 november 2018 bent u alleen thuis wanneer A. u opzoekt. Jullie gaan naar uw slaapkamer in een bijgebouw. Een buurvrouw zoekt uw moeder. Omdat zij uw moeder niet kan vinden, komt zij haar zoeken bij de bijgebouwen. Omdat u het raam heeft open laten staan, betrapt de buurvrouw u en A.. De buurvrouw maakt zeer veel kabaal, waardoor vele burens komen kijken. U en A. worden door de menigte gevat en geslagen. Even later komt de politie ter plekke en zij bevrijden u van de menigte. Jullie worden beiden met een pick-up naar het politiekantoor gebracht. U slaagt erin van de truck te springen, maar A. lukt dit niet. Na uw ontsnapping keert u terug naar huis. Uw vader wilt u echter niet meer zien, waarna u besluit om het dorp te verlaten. U gaat naar uw oom Ab.M. in Kayungo. U bent een week bij uw oom wanneer uw vader hem opbelt en vertelt over het gebeurde. U verlaat de woning van uw oom en verblijft een week op straat voor u eraan denkt om naar uw vriend I. te gaan. U verblijft een maand bij I., wanneer de inlichtingendiensten bij I. aankloppen. Uw telefoon werd getraceerd. U verlaat onmiddellijk het huis van I.. U verblijft enkele dagen op straat voor u eraan denkt om uw vriend M.S. in Entebbe te contacteren. U gaat naar uw vriend en verblijft er tot februari 2019.

M.S. helpt u met het regelen van een smokkelaar en reisdocumenten. Op 2 februari 2019 reist u naar Kenia om uw reisvisum naar Europa te regelen. Enkele dagen later wordt een visum toegekend. U neemt op 7 februari 2019 het vliegtuig en reist via Ethiopië en Spanje naar België, waar u op 1 maart 2019 een verzoek tot internationale bescherming indient.

A. weet niet samen met u te ontkomen aan de ordediensten, maar u verneemt enkele maanden na uw aankomst in België dat hij naar Zuid-Afrika gevlucht is.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: kopie van de voorzijde van uw Ugandese identiteitskaart, diverse foto's van uzelf en A., diverse nieuwsartikelen en video's omtrent de situatie van homoseksuelen in Uganda, schoolresultaten, een e-mail die u van A. ontving na uw aankomst in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS is, afgaande op uw verklaringen, niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

U verklaarde dat u de Ugandese nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd (of vervolging vreest) wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u uw homoseksuele relatie met A., maar daardoor ook de beleving van uw homoseksualiteit in de Ugandese context, niet aannemelijk maakt.

U verklaart dat u sinds 2012 een relatie heeft met A. (notities persoonlijk onderhoud dd. 15/07/2020 (verder notities CGVS 1), p. 13 + notities persoonlijk onderhoud dd. 27/08/2020 (verder notities CGVS 2), p. 6), toen u zo'n 16 jaar oud was (notities CGVS 1, p. 15 + p. 19). Gevraagd wie de eerste stap zette om jullie relatie verder uit te bouwen, verklaart u eerst **niet te weten wie de eerste stap gezet heeft** (notities CGVS 2, p. 6-8), om even later te verklaren dat **A. degene was die de eerste stap zette** door u te kussen op de wang. Uw verklaringen over die belangrijke eerste stap in een dergelijk 'verboden' relatie zijn dus reeds diffuus.

U verklaart verder dat u op het moment van deze eerste zoen gechoqueerd was, dat u A. vroeg wat hij deed, waarop hij u opnieuw begon te kussen. Gevraagd hoe A. wist dat u hem niet zou verwerpen, verklaart u dat er tijd over ging en dat u lichaamstaal deelde met A., want jullie hadden daarvoor (voor deze eerste kus) niet gesproken over het hebben van een relatie of over homoseksualiteit. Opgemerkt dat A. het er met u nog niet over gehad had en uw mening over homoseksualiteit niet kende, verklaart u dat hij wel wist dat het publiek (de mensen) en de omgeving waar jullie woonden vijandig was en homoseksuelen niet steunde, maar dat hij zich comfortabel bij u voelde en dat hij wist dat uw reactie positief zou zijn. U veronderstelt verder dat hij misschien zo verliefd op u was dat hij abrupt die beslissing nam (om u te kussen) en het (uw reactie) bleek positief te zijn. **Het is echter niet aannemelijk dat A. u zomaar zou kussen zonder eerst uw seksuele oriëntatie na te gaan en u na uw initiële reactie van shock nogmaals zou kussen, te meer gezien de situatie van homoseksuelen in Uganda die u schetst**, nl. dat de gemeenschap weigert om homoseksuelen en lesbiennes te aanvaarden (notities CGVS 1, p. 18 + p. 23), dat het een taboe is, dat ze (de samenleving) u kunnen doden, dat er een levenslange gevangenisstraf in de wet ingeschreven staat, dat het tegen jullie geloof is, dat homoseksuelen op allerlei domeinen gediscrimineerd kunnen worden, dat homo's als criminelen gezien worden, en dat er op radio en televisie (notities CGVS 2, p. 8), in kerken en moskeeën altijd negatief over gesproken wordt. De situatie die u schetst betreffende de start van uw beweerde relatie met A. en de daarmee gepaard gaande plotse kus, is allesbehalve realistisch in de Ugandese context.

Verder is het allerm minst aannemelijk dat u, hoewel u en A. o.m. over jullie gevoelens en over homoseksualiteit spraken (notities CGVS 2, p. 7), jullie na die eerste kus niet spraken over hoe A. hiertoe gekomen is. U moet gissen naar de overwegingen die A. zou gemaakt hebben om die eerste stap te zetten in deze zeer risicovolle context (notities CGVS 2, p. 8). Opmerkelijk is ook dat u hem niet gevraagd heeft hoe hij ontdekte dat hij homoseksueel is (notities CGVS 2, p. 11). U weet verder niet of hij eerder een ander vriendje gehad heeft omdat jullie focusten op wat jullie hadden en het dagelijkse leven om jullie blij te maken. Opgemerkt dat u in 2018 niet langer een tiener was en dat u hem er toen ook nog naar had kunnen vragen, verklaart u geen twijfels gehad te hebben over iets wat u hem moest vragen, omdat u hem vertrouwde en jullie altijd samen waren. Eerder verklaarde u reeds dat jullie relatie ongeveer 8 jaar duurde (notities CGVS 1, p. 13). Verder, gevraagd hoe u zich voelde toen u zich realiseerde dat u homoseksuele gevoelens had, verklaart u dat u gemengde gevoelens had (notities CGVS 1, p. 19-21) en dat u eerst vond dat u deze gevoelens moest bevechten en dat er een conflict over deze gevoelens was binnen uzelf, u had zelfs problemen met uw zelfvertrouwen. **Dat u echter, nadat u een innerlijke strijd gevoerd had en nadat u gedurende een jaar – 'de tijd van ontdekking' zoals u deze periode zelf noemt – verwoed informatie zocht op het internet om te weten te komen of wat u voelde 'normaal' was** (notities CGVS 2, p. 20), **aan uw eerste (langdurige) partner geen vragen stelt die verband houden met diens geaardheid en hoe hij zijn geaardheid ontdekte, tart echter alle verbeelding.**

In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming toont u een e-mail die A. u stuurde op 15 juni 2020 vanuit Pretoria, Zuid-Afrika. U verklaart dat u slechts één e-mail ontvangen heeft van A. (notities CGVS 1, p. 13-14). **Gevraagd wie de eerste e-mail stuurde nadat jullie van elkaar gescheiden geraakten, verklaart u dat hij de eerste was om dat te doen. Gevraagd of u ook geprobeerd heeft om hem te vinden, verklaart u de e-mail wel beantwoord te hebben, maar dat er nog geen reactie op kwam.** Gevraagd of u hem voor (de ontvangst van) die bewuste e-mail heeft proberen te lokaliseren, verklaart u dat u zijn e-mail(adres) kwijt was en dat hij daarom als eerste een e-mail stuurde. Tijdens het tweede onderhoud nogmaals gevraagd hoe u A. trachtte te zoeken, verklaart u het **telefonisch aan M. (M.S.) gevraagd te hebben** (notities CGVS 2, p. 13). Gevraagd of u al in België was toen u dat vroeg, antwoordt u bevestigend. Echter, tijdens het eerste onderhoud gevraagd of u met nog andere mensen in Uganda dan uw zussen contact heeft, verklaart u "Behalve mijn zussen niemand anders" (notities CGVS 1, p. 15). Verder gevraagd of u op nog een andere manier (dan via M.S.) contact probeerde te leggen met A. (notities CGVS 2, p. 13), antwoordt u ontkennend. Gevraagd of u A. zelf via e-mail heeft proberen te contacteren, verklaart u "Hij is van email(adres) veranderd."

Die ik nu ontvangen heb, is helemaal anders dan die ik eerder geprobeerd heb. Ik heb dat geprobeerd, maar het lukte niet.” U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw pogingen om uw beweerdelijke partner te contacteren na uw vertrek uit uw land van herkomst.

Het is daarenboven niet aannemelijk dat u wacht tot u in België bent om aan M.S. te vragen om u te helpen met het zoeken naar A. indien u reeds voor uw vertrek uit Uganda een maand bij hem verbleef (notities CGVS 1, p. 9) en hij reeds sinds 2013 jullie gezamenlijke vriend is (notities CGVS 2, p. 17). U verklaart dat u bij M.S. ‘te gehaast’ was om contact te zoeken met A. (notities CGVS 2, p. 13). U verbleef echter een maand bij M.S., de enige persoon die van jullie relatie op de hoogte was en deze relatie niet afkeurde (notities CGVS 1, p. 22), die oorspronkelijk een vriend van A. was en u wou helpen. Dat u, op het moment dat u bij hem verbleef, er niet aan dacht hem te vragen A. proberen te vinden nadat u hem achterliet toen hij naar het politiekantoor werd gebracht (notities CGVS 1, p. 16), tart alle verbeelding.

Hieromtrent wordt nog opgemerkt dat u, hoewel u de e-mail van A. beantwoordde, uw huidige contactgegevens, zijnde uw Belgische telefoonnummer, niet bezorgde aan A. (notities CGVS 2, p. 5-6). Gevraagd naar de reden dat u uw telefoonnummer niet gaf, verklaart u dat het gebruikte communicatiemiddel dat hij verkoos misschien veiliger was en dat u om deze reden wachtte op de reactie van A. om hem te vragen of het niet gemakkelijker zou zijn om via WhatsApp te communiceren. **Het is echter niet aannemelijk dat u A. geen directe voorstellen om contact te houden doet bij dit eerste contact, te meer daar jullie reeds meerdere maanden geen contact meer hadden met elkaar.** U toont uitermate weinig of zelfs geen moeite om het contact met uw beweerdelijke partner te herstellen. Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw relatie nog verder aan. Er wordt eveneens opgemerkt dat de bewuste e-mail verstuurd werd via een gratis webmaildienst. Iedereen kan op anonieme basis één of meerdere e-mailadressen aanmaken bij deze diensten.

Bovendien dient nog te worden opgemerkt dat u sinds deze ene e-mail van A. geen nieuws meer van hem hebt (notities CGVS 2, p. 5), wat uw verklaring dat jullie ‘werken naar het moment dat jullie weer samen kunnen zijn’ (notities CGVS 1, p. 13), opmerkelijk maakt. U verklaart verder “Ons plan was om op een dag elkaar misschien ooit te ontmoeten en weer samen te leven” (notities CGVS 2, p. 12). Dat u al van gezamenlijke toekomstplannen spreekt, hoewel u geen rechtstreeks contact meer heeft met A. nadat u hem bij de politie achterliet, en enkel beschikt over een e-mail die niet meer beantwoord werd, terwijl u, zowel in Uganda als in België, bitter weinig aanstalten maakt om contact te zoeken met uw beweerde partner, is opmerkelijk.

U legt tevens tegenstrijdige verklaringen af over wanneer A. geboren is. Aanvankelijk verklaart u dat hij geboren is in de maand **april** (notities CGVS 1, p. 15). Tijdens het tweede onderhoud verklaart u echter dat hij geboren is in de maand **september** (notities CGVS 2, p. 6 + opmerkingen m.b.t. notities van de persoonlijke onderhouds).

U legt **diverse foto's** neer van uzelf en uw vriend A.. Deze foto's kunnen uw homoseksuele relatie met A. – zoals u deze schetst – echter niet aantonen en het voorgaande niet wijzigen.

Gelet op het voorgaande maakt u uw eerste en enige (homoseksuele) relatie niet aannemelijk. Geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid aangaande uw verklaringen over uw relatie (notities CGVS 2, p. 13), houdt u echter vast aan uw eerdere verklaringen aangaande uw relatie. U komt niet verder dan het herhalen van eerdere verklaringen, nl. dat u geen onbeantwoorde vragen over A. had en dat u niet naar zijn geschiedenis gevraagd heeft, dat u niet gevraagd heeft of hij al een vriendje of vriendinnetje gehad heeft en dat u tijdens het eerste onderhoud wel verklaard had dat u een e-mail naar A. gestuurd had, maar dat die niet werkte.

Verder komen uw verklaringen m.b.t. de bewustwording en aanvaarding van uw seksuele geaardheid weinig doorleefd over.

Zoals eerder reeds opgemerkt, **is het niet aannemelijk dat u in het kader van uw relatie met A. nooit vragen gesteld heeft naar diens ontdekking, aanvaarding en eventuele eerdere (homoseksuele) relaties, zeker gezien uw beweerde lange en intense opzoekingswerk op het internet in verband met (uw eigen) homoseksualiteit** (zie supra). Dit tast de doorleefdheid aangaande uw verklaringen aangaande de bewustwording en aanvaarding van uw geaardheid reeds grondig aan.

U verklaart verder dat u **vanaf 2012 op het internet onderzoek deed om te weten te komen of u alleen was en of er andere mensen waren in dezelfde situatie als uzelf** (notities CGVS 1, p. 20-21) – wat uw desinteresse voor de geschiedenis van A. trouwens nog frappanter maakt aangezien u wel opzoekingen zou gedaan hebben over algemeenheden, maar met A. dergelijke zaken niet besprak. U vond informatie via o.m. google en zocht informatie over de situatie van homoseksuelen in zowel Uganda als andere landen. Tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS bevestigt u dat u ook in 2019 nog informatie opzocht aangaande de situatie van homoseksuelen (notities CGVS 2, p. 20). U bevestigt eveneens dat u de meeste informatie via het internet verkreeg. Echter, eerder verklaarde u **enkel onderzoek gedaan te hebben naar dingen die met IT te maken hadden, omdat het uw hobby was en u graag IT wou gaan studeren** (notities CGVS 1, p. 5-6), maar gevraagd of u nog ander onderzoek deed, naar iets wat niet met IT te maken had, antwoordt u ontkennend. Er kan van u verwacht worden dat u eenduidige verklaringen aflegt aangaande het onderzoek dat u in staat stelde om uw beweerde geaardheid te aanvaarden.

Verder verklaart u aanvankelijk dat het na de aanvaarding van uw geaardheid gemakkelijk was om uw leven (zoals u dat leidde) te aanvaarden (notities CGVS 2, p. 9), terwijl u kort daarna verklaart dat het niet zo gemakkelijk was om te leven als homoseksueel in Uganda, omdat u een verborgen leven moest leiden en dat het een leven is vol angst. Uw tegenstrijdige verklaringen over hoe u uw geaardheid beleefde tasten de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande uw leven als homoseksueel in Uganda nog verder aan.

Uw verklaringen aangaande de beleving en ontdekking van uw beweerdelijke homoseksuele geaardheid komen allerm minst doorleefd en aannemelijk over, te meer daar iemands geaardheid verband houdt met de kern van diens persoonlijkheid.

Bovendien verklaart u aanvankelijk tot tweemaal toe dat **uw broers gearresteerd** werden door de politie en ontsnapten (notities CGVS 1, p. 24). Wanneer er echter meer informatie aangaande de arrestatie van uw broers gevraagd wordt, past u uw verklaringen kort daarna aan door te stellen dat zij **niet gearresteerd** werden. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw broers die, naar u beweert, Uganda hebben moeten verlaten omwille van hun geaardheid. Opmerkelijk is eveneens dat u niet weet voor welke LGBTI-organisatie uw broers actief waren, hoewel u nog contact met hen heeft (notities CGVS 1, p. 24 + notities CGVS 2, p. 19). Tijdens het eerste onderhoud oppert u dat u er niet naar gevraagd heeft, tijdens het tweede onderhoud verklaart u er (ondertussen?) wel naar gevraagd te hebben, maar dat ze het u niet konden zeggen omdat het gevoelige informatie betreft. Dat u tijdens het eerste onderhoud verklaart nooit gevraagd te hebben naar de organisatie waarvoor uw broers actief waren, is opmerkelijk. Te meer daar u verklaart een homoseksuele geaardheid te hebben en intense opzoekingen gedaan te hebben over homoseksualiteit in Uganda, mag van u verwacht worden dat u deze informatie uit eerste hand van uw broers tracht te bekomen. Bovendien, gevraagd naar wat u met uw broers bespreekt, blijken ze u wel te vertellen over de illegaliteit waarin ze leven in Rwanda en dat ze zich verbergen (notities CGVS 2, p. 5), nochtans evenzeer gevoelige informatie om te bespreken.

Het is verder niet aannemelijk dat u in november 2018 nog intieme relaties met A. zou onderhouden in uw eigen slaapkamer (notities CGVS 1, p. 16), en dan nog het raam zou laten openstaan met luide muziek – die toch net de aandacht trekt en alvast doet vermoeden dat er mensen aanwezig zijn -, indien u amper een maand eerder zou vernomen hebben dat uw beide broers problemen kregen omwille van hun geaardheid en om deze reden naar Rwanda moesten vluchten (notities CGVS 2, p. 17-18). Te meer daar uw ouders dit gebeuren als iets negatief zagen, het heel schaamtevol was voor de clan en de familie en zij u zeiden voorzichtig te zijn en niet in de voetstappen van uw broers te treden. Dit tast de geloofwaardigheid van de door u geopperde vervolgingsfeiten, nl. dat u en A. betrappt werden door een buurvrouw (notities CGVS 1, p. 16) nog verder aan.

Ook de beweerde stappen die u zette nadat u de politie ontvluchtte, kan u niet aannemelijk maken waardoor de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen verder ondermijnd wordt.

Zo is het uiterst opmerkelijk dat u, nadat u vertrokken was bij uw oom, pas na een week op straat geleefd te hebben in Kampala, eraan dacht l. te contacteren, een persoon van wie de contactgegevens zich blijkbaar gewoon in uw telefoon bevonden (notities CGVS 1, p. 7-8). Dat iemand een week op straat verblijft alvorens de contactpersonen in zijn GSM te overlopen om te kijken of er niemand is bij wie hij terecht kan, tart toch opnieuw alle verbeelding.

Dat u op dat moment trouwens ook blijkbaar niet dacht aan M.S., maar een verblijf van een maand bij I. – waar u blijkbaar meestal nadacht over wat u kon doen in uw situatie – nodig had om aan M.S. te denken, een persoon van wie u het telefoonnummer wel van buiten kende (notities CGVS 1, p. 17), bovendien de enige persoon die op de hoogte was van uw relatie met A. en die aanvaardde (notities CGVS 1, p. 22), de persoon die u, als vriend van A. misschien terug in contact kon brengen met A., is totaal onaannemelijk. **Indien u werkelijk homoseksueel was in Uganda, werkelijk problemen hierdoor kende, werkelijk slechts één vriend had die uw situatie kende en daar geen probleem van maakte, is het niet geloofwaardig dat u niet meteen aan deze persoon denkt om u te helpen.**

U legt eveneens tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw paspoort en de manier van uw vertrek uit Uganda. U verklaart voor het CGVS dat de smokkelaar een paspoort heeft aangemaakt zodat u begin februari 2019 een visum kon bekomen om Uganda te verlaten (notities CGVS 1, p. 9-10). U verklaart verder dat u enkel een envelop naar een ambassade in Kenia moest brengen om uw reis te regelen, maar u heeft niet gekeken wat er in die envelop zat en **weet niet naar welke ambassade u deze envelop moest brengen. Dat u deze essentiële informatie niet kan geven, is helemaal niet aannemelijk gezien u verklaart dat er verschillende ambassades in hetzelfde gebouw waren en het dus des te belangrijker is dat u zich bij de juiste ambassade aanmeldt.** U verklaart eveneens dat u **geen documenten heeft moeten ondertekenen** om uw reis te regelen. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het paspoort waarmee u op 1 februari 2019 een visum aanvroeg, uitgegeven werd op **13 juli 2017 op uw eigen naam** (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier) en dat u het aanvraagformulier voor een Schengenvisum wel degelijk zelf ondertekend heeft – de handtekeningen op dit aanvraagformulier zijn dezelfde als uw handtekeningen op diverse documenten die u bij DVZ heeft ondertekend (o.m. Vragenlijst CGVS en Verklaring DVZ). Dat uw smokkelaars ervoor zouden gekozen hebben een vals paspoort te laten maken **op uw eigen naam**, tart alle verbeelding aangezien een vals paspoort nu net als doel zou kunnen hebben dat u ongezien het land kon verlaten, zonder dat de Ugandese autoriteiten u bij vertrek herkennen. Een vals paspoort op uw eigen naam waarmee u Uganda verliet langs de luchthaven en langs de controleposten, schiet bijgevolg zijn doel voorbij.

Aangaande uw paspoort verklaart u verder dat u uw paspoort kwijtraakte toen u bij een **vriend van de smokkelaar(s)** verbleef toen deze persoon u ergens in de stad achterliet (notities CGVS 1, p. 4). Voor de DVZ verklaarde u echter dat uw paspoort door de **smokkelaar** zelf in beslag genomen werd (Verklaring DVZ, vraag 24). **Het is bovendien uiterst merkwaardig dat u, die ontsnapte van de politie en door de autoriteiten gezocht wordt (notities CGVS 1, p. 17-19), - er zouden flyers hangen waarop staat men u zoekt, u werd via GSM getraceerd bij I. – zomaar met een reisdocument op uw eigen naam door de grenscontrole naar Kenia kan passeren (zie document 'temporary movement permit' dd. 29/01/2019, afgestempeld door de Ugandese autoriteiten) op het moment dat u uw visum zou gaan regelen. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Uganda eens te meer aan.**

Wat betreft uw reis naar Kenya om er niets anders te doen dan een enveloppe te bezorgen aan een u onbekende ambassade, verklaarde u dat u dezelfde dag als u er aankwam, 02/02/2019, reeds terugkeerde naar Uganda (notities CGVS 1, p. 10 + p. 18). Uit de informatie in uw administratief dossier (visumdossier in de blauwe map) blijkt echter dat u reeds naar Kenia ging op 29/01/2019 (stempel op document 'temporary movement permit'), u op 30/01/2019 contact had met iemand van 'BLS International', die uw dossier afstempelde (zie stempel eerste pagina visumaanvraag) en uw dossier checkte, en u op 01/02/2019 uw visumaanvraag indiende op de Spaanse ambassade in Nairobi. Uw verklaringen betreffende uw – eendaagse - reis naar Kenia waar u enkel een enveloppe zou hebben afgegeven, blijken niet geloofwaardig.

Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde seksuele geaardheid en relaties.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Verder verklaart u **niet langer over een account op Facebook te beschikken** (notities CGVS 1, p. 15). Echter, nazicht op de sociale netwerksite toont aan dat u wel degelijk **beschikt over een account op Facebook en dat u er sinds uw aankomst in België eveneens gebruik van maakt** (informatie toegevoegd in uw administratieve dossier).

De door u neergelegde kopie van de voorzijde van uw Ugandese identiteitskaart en de kopie van schoolresultaten kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Aangaande de diverse nieuwsartikelen en video's omtrent de situatie van homoseksuelen in Uganda, wordt opgemerkt dat uw naam niet vermeld wordt (notities CGVS 2, p. 22). Deze informatie kan het voorgaande niet wijzigen.

De diverse foto's van uzelf en A. en de e-mail van A. die u voorlegt, werden eerder reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift

2. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout. Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"Vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951.

Ten onrechte weigerde het CGVS om de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen.

Het CGVS stelt verkeerdelijk dat uit de verklaringen van verzoeker niet kan worden afgeleid dat hij voldoet aan de criteria zoals vastgelegd in de conventie van Genève.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS heeft beslist, bevatten de verklaringen van verzoeker wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van **de conventie van Genève dd. 28/07/1951.**

Verzoeker loopt wel degelijk gevaar in Uganda.

Hij vreest het slachtoffer te zullen worden van represailles vanwege de Ugandese samenleving omdat verzoeker een homoseksuele relatie had met A.N..

Verzoeker vreest dat hij tegen wraakmaatregelen onmogelijk op voldoende bescherming van de Ugandese autoriteiten zal kunnen rekenen.

Homoseksualiteit is bovendien verboden in Uganda

Er zal m.a.w. steeds een permanent gevoel van onveiligheid blijven bestaan in hoofde van verzoeker.

Verzoeker heeft Uganda verlaten omdat een normaal en menswaardig leven voor hem aldaar onmogelijk was.

De toestand werd voor hem onhoudbaar en er was geen andere uitweg voor hem dan het land te verlaten in februari 2019.

Gelet op de uiteenzetting die verzoeker heeft gegeven tijdens zijn twee gehoren op het CGVS dd. 15 juli 2020 en dd. 27 augustus 2020, staat het vast dat in zijn hoofde wel degelijk een reëel risico bestaat om het slachtoffer van vervolgingen en represailles te zullen worden indien hij naar Uganda wordt teruggestuurd.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op een afdoende wijze heeft aangetoond dat zijn leven in gevaar is in Uganda.

In de bestreden beslissing wordt de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen ten onrechte in twijfel getrokken.

Verzoeker is van mening dat het CGVS zijn problemen verkeerd heeft ingeschat. Verzoekers problemen van vervolgingen en intimidatie omwille van zijn homoseksualiteit, zijn in het concrete geval van verzoeker, wel degelijk ernstig.

Verzoeker is het niet eens met de gronden waarop het CGVS zich heeft gebaseerd om aan hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren en wenst de volgende opmerkingen te formuleren op de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing.

Ten eerste wordt verzoekers homoseksualiteit ten onrechte in vraag gesteld.

Het CGVS geeft tegelijk toe dat het niet evident is om de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen.

Tijdens zijn beide gehoren op het CGVS heeft verzoeker op zo eerlijk en openhartige manier aan de protection officer (PO) trachten duidelijk te maken dat hij wel degelijk een homoseksuele man is.

Verzoeker is dan ook teleurgesteld om te constateren dat het CGVS zijn homoseksuele geaardheid in twijfel trekt.

Bij de analyse van verzoekers verklaringen heeft het CGVS niet alleen onvoldoende rekening gehouden met de jonge leeftijd van verzoeker, maar daarenboven ook met mogelijke misverstanden die zijn ontstaan.

Mede door zijn jonge leeftijd, is het voor verzoeker niet eenvoudig geweest om zijn gevoelens zo nuchter mogelijk te omschrijven.

Bovendien hebben de gebeurtenissen (tussen het moment dat verzoeker A. had leren kennen in 2012 tot aan zijn vertrek uit het land in februari 2019), zich voorgedaan op een tijdspanne van meerdere jaren. Voor verzoeker vormde deze uitgestrekte tijdspanne een bijkomende moeilijkheid om zich zijn exacte gevoelstoestand bij elke gebeurtenis (of bij elk gesprek dat hij gevoerd had met A.) exact voor de geest te kunnen halen om dan vervolgens te verwoorden.

Bovendien is verzoeker van mening dat het CGVS spijkers op laag water zoekt waar zij verzoeker ten kwade duidt voor het feit dat hij niet eensluidend was over wie de eerste stap gezet had en voor het feit dat verzoeker verklaard had dat A. hem zomaar gekust had zonder eerst verzoekers seksuele oriëntatie na te gaan (en na verzoekers initiële reactie van 'shock' hem nogmaals te kussen).

Uit verzoekers verklaringen op het CGVS was nochtans wel degelijk duidelijk gebleken dat verzoekers antwoorden op deze vragen oprecht en doorleefd waren.

Met name heeft verzoeker aan de PO trachten toe te lichten dat A. en hij elkaars lichaamstaal voor elkaar niet wegstaken en elkaar aanvoelden, zonder expliciet hun intenties met woorden te benoemen. Het CGVS hechtte ten onrechte te weinig waarde aan verzoekers verklaringen m.b.t. zijn non-verbale communicatie met A..

Verzoekers verklaringen op het CGVS spreken voor zich. (CGVS 27/08/2021 blz. 7 : [...])

De conclusie die het CGVS getrokken heeft uit verzoekers verklaringen als zou verzoeker 'plots' (zomaar, uit het niets) gekust zijn geweest, is strijdig met verzoekers verklaringen, minstens met hetgeen verzoeker heeft bedoeld dienaangaande.

De vriendschap ('kalverliefde') tussen verzoeker en A. was op het ogenblik dat de eerste kus was gegeven, al lange tijd gaande én beide jongemannen hadden uit elkaars lichaamstaal al enige tijd begrepen dat er wederzijdse gevoelens waren.

De eerste kus was een momentopname, die verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CG VS als 'plots' heeft omschreven, doch die in feite het resultaat was van een lange evolutie die zijn vriendschap met A. tot op dat moment had doorgemaakt.

Minstens heeft het CG VS verzoekers verklaringen dienaangaande verkeerd begrepen.

Het verwijt van het CGVS aan verzoeker dat hij aan A. niet gevraagd had of hij eerder een ander vriendje gehad heeft, is onterecht. Verzoekers verklaringen hierover waren wel degelijk aannemelijk, redelijk en doorleefd.

(CGVS dd. 27/08/2021 blz. 11 : [...])

Ten tweede stelt het CGVS dat verzoeker zijn homoseksuele relatie met A. alsook de beleving van zijn homoseksualiteit in de Ugandese context niet aannemelijk zou gemaakt hebben.

Verzoeker wenst hierop te repliceren dat hij, rekening houdend met zijn eigen capaciteiten en persoonlijkheid, wel degelijk ook het emotionele, gevoelsmatige aspect van zijn leven als homoseksuele man, heeft trachten toe te lichten tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Dat verzoeker niet op alle vragen van de PO inzake zijn homoseksualiteit een accuraat, emotioneel, diepzinnig antwoord wist te geven, heeft enerzijds te maken met het feit dat verzoeker nu eenmaal geen emotioneel type is ; en anderzijds ook omdat verzoeker dit nooit heeft aangeleerd.

Niet alleen heeft verzoeker dit niet aangeleerd binnen zijn eigen familie, maar ook niet binnen zijn Afrikaanse. Ugandese samenleving, waar het praten over homoseksuele gevoelens taboe is. Uiteraard heeft verzoeker homoseksuele gevoelens ; alleen heeft hij ze zijn leven lang vakkundig onderdrukt, uit zelfbehoud.

Het CGVS heeft i.c. ten onrechte geen rekening gehouden met de specifieke persoonlijkheid van verzoeker, zijn jonge leeftijd en evenmin met de Ugandese samenleving waar homoseksualiteit gelijkstaat met de dood.

De PO kan i.c. redelijkerwijze van verzoeker niet vernachten dat hij in de tijdspanne van een paar uren, zomaar ineens zijn (homoseksuele) gevoelens op tafel zou moeten kunnen gooien.

Bovendien hield het CGVS ten onrechte geen rekening met verzoekers jeugdige onbezonnenheid.

Daar waar het CGVS verzoeker ten kwade duidt dat hij een risico nam door intieme relaties met A. te onderhouden in zijn slaapkamer terwijl hij luide muziek liet spelen, gaat het CGVS voorbij aan het feit dat vanuit verzoekers (naïve) redenering op dat moment de luide muziek juist een voorzorgsmaatregel was, precies om te vermijden dat hij en A. zouden gehoord worden door de burens, tijdens hun intieme momenten. (CGVS dd. 27/08/2021 blz. 9 & 10 : [...])

Daar waar het CGVS verzoeker verwijt zijn vriend I. pas gecontacteerd te hebben na eerst een week op straat te hebben geleefd, gaat het CGVS voorbij aan het feit dat verzoeker in die periode in een emotioneel stresserende periode geleefd had ("Toen kwam mijn hoofd terug en probeerde ik hem te bellen") en niet alleen niet in staat was om nuchtere beslissingen te nemen, maar bovendien ook niet anderen in gevaar wilde brengen door hen te vragen om hem te huisvesten.

De antwoorden die verzoeker tijdens zijn onderhoud heeft gegeven inzake zijn liefdesrelatie met A., gezien de concrete omstandigheden waarin hij geleefd heeft in Uganda, wel degelijk betrouwbaar, aannemelijk en geloofwaardig. Verzoekers verklaringen gaven wel degelijk blijk van een kennelijke emotionele en seksuele voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht. Verzoekers verklaringen aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties waren wel degelijk doorleefd.

Tenslotte gaf verzoeker duidelijk blijk dat hij bekend is met de situatie van homoseksuelen in Uganda en ook in België.

Op basis van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd n.a.v. zijn twee persoonlijke onderhouds op het CGVS, verdiende hij wel degelijk meer krediet : minstens het voordeel van de twijfel.

Ten derde duidt het CGVS het verzoeker ten onrechte ten kwade dat hij tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd.

De door het CGVS geciteerde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen kunnen in het geval van verzoeker niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in zijn verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn verzoek.

De toelichting die verzoeker aan de PO gaf telkens als hij werd gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de PO zich bedenkingen had gemaakt, was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

De hoeveelheid verklaringen van verzoeker zoals afgelegd tijdens al zijn onderhouds, bij de DVZ dd. 13 december 2019 enerzijds en deze op het CGVS dd. 15 juli 2020 en dd. 27 augustus 2020 anderzijds, en die wél aannemelijk en eensluidend waren, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien, op enkele onderdelen, niet waren.

Alleszins worden de diverse correcte, coherente en eensluidende antwoorden die verzoeker tijdens zijn opeenvolgende onderhouds wél wist te geven op specifieke vragen aangaande zijn seksuele geaardheid, ten onrechte doodgezwegen in de weigeringsbeslissing.

Uiteraard gaat het niet op om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop verzoeker misschien een incoherent of onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop verzoeker wél een overtuigend antwoord heeft gegeven.

Hiermee toont het CGVS dat zij in dit concrete dossier geen blijk heeft gegeven van behoorlijk en zorgvuldig bestuur.

Tenslotte meent het CGVS ten onrechte tegenstrijdigheden op te werpen, daar waar er geen tegenstrijdigheden zijn ; doch waar hoogstens sprake kan zijn van een fout begrip van verzoekers verklaringen.

(Verder verklaart u aanvankelijk dat het na de aanvaarding van uw geaardheid gemakkelijk was om uw leven (zoals u dat leidde) te aanvaarden (notities CGVS 2, p. 9), terwijl u kort daarna verklaart dat het niet zo gemakkelijk was om te leven als homoseksueel in Uganda, omdat u een verborgen leven moest leiden en dat het een leven is vol angst. Uw tegenstrijdige verklaringen over hoe u uw geaardheid beleefde tasten de doorleefdheid van uw 'verklaringen aangaande uw leven als homoseksueel in Uganda nog verder aan.)

Hetgeen verzoeker hiermee bedoelde was dat hij, eens hij zijn homoseksuele gevoelens had geaccepteerd - na eerst lange tijd deze gevoelens te hebben onderdrukt en ontkend- het voor hem persoonlijk, als mens. een opluchting met zich meebracht ; een soort last die van zijn schouders was afgefallen.

Echter, het is niet omdat verzoeker emotioneel in het reine was gekomen met zichzelf, dat dit meteen ook zijn relatie met de rest van de samenleving had vereenvoudigd, wel integendeel.

De vijandigheid binnen de samenleving t.a.v. homoseksuelen zou uiteraard niet plotsklaps veranderen. Verzoeker betreurt dat zijn verklaringen dienaangaande verkeerd werden geïnterpreteerd.

Evenzo interpreteerde het CG VS verzoekers verklaringen aangaande de zogenaamde arrestatie van zijn broers verkeerd.

Verzoeker bedoelde eigenlijk dat de politie ter plaatse was gekomen 'met de intentie' om over te gaan tot arrestatie, doch dat zijn broers konden ontkomen, in tegenstelling tot andere aanwezigen op de vergadering.

(CGVS dd. 15/07/2021 blz. 24 : [...])

Tenslotte : het relaas dat verzoeker heeft gegeven aangaande zijn reisweg en de manier waarop hij (met de hulp van een smokkelaar die met smeergeld een paspoort heeft kunnen regelen voor verzoeker) via Ethiopië en Spanje naar België is gereisd ; wordt door het CGVS ten onrechte aangewend om te besluiten dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig zou zijn.

Verzoekers vlucht uit Uganda was enkel mogelijk dankzij de hulp van de smokkelaar en tegen betaling van smeergeld.

Zonder de hulp van deze laatste, was het voor verzoeker onmogelijk geweest om zijn land te verlaten.

De uitleg die verzoeker heeft gegeven ter gelegenheid van zijn gehoor over de omstandigheden van zijn vlucht uit Uganda en de manier waarop hij had gereisd, onder de radar van de autoriteiten, is wel degelijk aannemelijk, minstens is deze niet totaal ongeloofwaardig.

Voor verzoeker staat het vast dat hij bij een terugkeer naar Uganda, vroeg of laat in botsing zal komen met de bestaande sociale normen en waarden.

De gedachte om zijn huidige levenswijze die hij sinds zijn vlucht uit Uganda onderhoudt in België, radicaal te moeten veranderen in een samenleving die verzoeker niet meer als de zijne aanziet, en waar verzoeker wordt gestigmatiseerd omwille van zijn seksuele geaardheid, is voor verzoeker ondraaglijk.

Verzoeker is van mening dat een dergelijke homofobe samenleving een hypothese vormt op zijn verdere persoonlijke ontwikkeling en dat deze radicaal botst met zijn persoonlijkheid die sedert zijn verblijf in België de voorbije twee jaren mede de vorm heeft gekregen die ze vandaag is.

Het CGVS heeft te weinig rekening gehouden met de persoonlijkheid van verzoeker. Verzoeker wilt benadrukken dat hij zijn volledige medewerking heeft verleend aan de Belgische asielinstanties en dat zijn verklaringen over zijn moeilijkheden ingevolge zijn seksuele geaardheid, wel degelijk eerlijk waren.

Verzoeker verkeerde alleszins in de oprechte overtuiging dat een vertrek uit Uganda de enige optie was voor zijn veiligheid en dat hij in Uganda het voorwerp zal uitmaken van een persoonsgerichte vervolging. Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoekers relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoeksplicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen.

In casu bestaat er geen ernstige reden om het voordeel van de twijfel niet te verlenen aan verzoeker.

Uit verzoekers relaas is gebleken dat hij wel degelijk voldoende, concrete en verifieerbare informatie heeft gegeven waaruit blijkt dat hij riskeert moeilijkheden te zullen hebben bij een eventuele terugkeer naar Uganda.

Het is duidelijk dat hij daar geen veilig en menswaardig leven zal kunnen leiden.

Het CGVS heeft onvoldoende rekening gehouden met de gegevens van zijn dossier en met de opmerkingen en argumenten van verzoeker.

Reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (subsidiäre bescherming)

Artikel 48/4 §2 b) : foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Verzoekers asielrelaas beantwoordt wel degelijk aan artikel 48/4 § 2, b) van de wet van 15/12/1980.

Artikel 48/4 §2 b) : foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij een eventuele terugkeer naar Uganda vreest verzoeker hoedanook het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Tijdens zijn persoonlijke onderhouden op het CGVS dd. 15 juli 2020 en dd. 27 augustus 2020 heeft verzoeker op voldoende wijze kunnen aantonen dat zijn leven wel degelijk in gevaar is in Uganda. Omdat verzoeker in Iran -hic et nunc- onmogelijk een veilig bestaan kan leiden, en zijn precaire leefsituatie vraagt om dringende maatregelen, had het CGVS de noodzakelijke conclusies kunnen koppelen aan de problemen van verzoeker door hem minstens een zekere vorm van tijdelijke bescherming in België toe te kennen."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift dat hij homoseksueel geaard is, dat hij Oeganda is ontvlucht omdat hij er problemen had nadat zijn relatie met A. ontdekt werd en dat hij in geval van terugkeer naar Oeganda er omwille van zijn seksuele oriëntatie zal vervolgd worden.

De Raad benadrukt dat een beweerde homoseksualiteit slechts aannemelijk kan worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijkt geeft van een kennelijke emotionele en seksuele voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht.

Aldus kan worden verwacht dat verzoeker doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit, alsmede bekend is met de situatie van homoseksuelen in zijn land en eventueel ook in België. Indien de kandidaat-asielzoeker geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dient de seksuele oriëntatie te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 64 en UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). Daar stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit vermeden moeten worden, kan de geloofwaardigheid blijken uit de verklaringen van de asielzoeker betreffende zijn of haar bewustwording en het aanvoelen van zijn of haar seksuele identiteit (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 36 en UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nrs. 62-66).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en bijgevolg de Raad, mag aldus van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Van een verzoeker om internationale bescherming die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit mag dan ook een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwacht worden.

7. De bestreden beslissing motiveert op omstandige wijze dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerdde homoseksuele geaardheid, noch aan zijn voorgehouden homoseksuele relatie met A. en de daaruit voortvloeiende vervolgsfeiten.

De elementen van de motivering zijn de volgende:

- verzoeker legt incoherente verklaringen af over wie – verzoeker of A. – de eerste stap heeft gezet;
- het is niet aannemelijk dat A. verzoeker zomaar zou kussen zonder eerst zijn seksuele oriëntatie na te gaan en verzoeker vervolgens, na zijn initiële reactie van shock, nogmaals zou kussen, te meer gezien de situatie van homoseksuelen in Oeganda die verzoeker schetst;
- er kan niet worden ingezien dat verzoeker, nadat hij een innerlijke strijd gevoerd had en gedurende een jaar verwoed informatie zocht op het internet op te weten te komen of wat hij voelde 'normaal' was, geen enkele vraag heeft gesteld aan zijn eerste (langdurige) partner in verband met diens geaardheid en zijn ontdekking ervan.
- verzoeker legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande zijn pogingen om zijn beweerdelijke partner te contacteren na zijn vertrek uit Oeganda;
- het is niet aannemelijk dat verzoeker wacht tot hij in België is om aan M. te vragen hem te helpen met het zoeken naar A., indien hij reeds voor zijn vertrek uit Oeganda een maand bij M. verbleven had;
- het is evenmin aannemelijk dat verzoeker A. geen directe voorstellen om contact te houden doet bij het eerste contact, te meer daar ze reeds meerdere maanden geen contact hadden met elkaar;
- verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over de geboortedatum van A.;
- verzoekers verklaringen aangaande zijn bewustwording en beleving van zijn homoseksualiteit komen weinig doorleefd over;
- verzoeker legt geen eenduidige verklaringen af aangaande het onderzoek dat hem in staat stelde om zijn beweerdde geaardheid te aanvaarden;
- verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over de arrestatie van zijn broers en blijkt niet te weten voor welke LGBT-organisatie zijn broers actief waren;
- het is niet aannemelijk dat verzoeker in november 2018 nog intieme relaties met A. zou onderhouden in zijn eigen slaapkamer en dan nog het raam zou laten openstaan met luide muziek, indien hij amper een maand eerder zou vernomen hebben dat zijn beide broers problemen kregen omwille van hun geaardheid en om deze reden naar Rwanda moesten vluchten;
- het is niet geloofwaardig dat verzoeker, toen hij volgend op zijn vlucht van de politie op straat verbleef, niet meteen dacht aan M., zijn enige vriend die op de hoogte is van zijn situatie en daar geen probleem van maakt;
- verzoeker legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande zijn paspoort en de wijze waarop hij uit Oeganda vertrokken is;
- het feit dat verzoeker zomaar met een reisdocument op zijn eigen naam door de grenscontrole naar Kenia kan passeren, tast de geloofwaardigheid van zijn problemen in Oeganda eens te meer aan.

8.1. Verzoeker komt in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen en persoonlijke vergoelijkingsen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een geponde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8.2. Verzoekers jonge leeftijd en het gegeven dat de gebeurtenissen zich over een tijdsspanne van meerdere jaren hebben voorgedaan, kunnen verzoekers onaannemelijke verklaringen aangaande zijn voorgehouden relatie met A. niet verschonon.

Immers kan niet worden aangenomen dat A. verzoeker zomaar zou kussen zonder zich eerst te vergewissen van verzoekers standpunt ten aanzien van homoseksualiteit, te meer gezien de homofobe Oegandese context waarin A. en verzoeker leefden. Voor zover wordt aangenomen dat verzoeker en A. een non-verbale communicatie voerden, kan in deze aanname niet worden aanvaard dat A. hem na verzoekers initiële reactie van shock nogmaals zou kussen. Dergelijke non-verbale communicatie houdt immers geenszins een uitnodiging voor een tweede kus in. Het beweerd risicovol gedrag van A. valt niet te rijmen met de realiteit van de homofobe samenleving waarin verzoeker en A. leefden.

8.3. Verder kan allermnst worden ingezien dat verzoeker, nadat hij een innerlijke strijd had gevoerd en een jaar lang verwoed informatie zocht op het internet om zijn gevoelens te kunnen plaatsen, geen vragen heeft gesteld aan A., zijn eerste langdurige partner, in verband met diens geaardheid en de ontdekking ervan. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat zijn verklaringen hierover wel degelijk aannemelijk, redelijk en doorleefd waren en beperkt zich tot het herhalen ervan, wat – al zeker niet gezien verzoekers doorgedreven zoektocht naar (h)erkenning op het internet – geenszins kan overtuigen.

8.4. Voorts doet verzoeker geen enkele poging om de vastgestelde incoherenties, tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden in zijn verklaringen aangaande zijn vermeende pogingen om A. te contacteren na zijn vertrek uit Oeganda te weerleggen of te ontcrachten. De vaststellingen in de bestreden beslissing hieromtrent vinden steun in het administratief dossier, zijn draagkrachtig en pertinent. Aangezien ze niet dienstig worden weerlegd blijven ze onverminderd overeind en dragen ze bij tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers vermeende homoseksuele relatie met A..

8.5. Verzoeker meent dat hij wel degelijk het emotionele aspect van zijn leven als homoseksuele man heeft trachten toe te lichten tijdens zijn persoonlijke onderhouden. Hij stelt dat hij niet op alle vragen inzake zijn homoseksualiteit een accuraat, emotioneel, diepzinnig antwoord wist te geven, enerzijds omdat hij geen emotioneel type is, anderzijds omdat hij dit nooit heeft aangeleerd.

Verzoeker biedt hiermee echter geen verklaring voor het feit dat hij enerzijds zijn langdurige partner A. nooit heeft bevraagd over de bewustwording en beleving van diens geaardheid, maar anderzijds wel lang en intens opzoekingswerk heeft verricht op het internet in verband met (zijn eigen) homoseksualiteit. Verzoekers ongerijmd gedrag tast de geloofwaardigheid van zijn beweerde homoseksuele geaardheid aan. Bovendien legde verzoeker strijdige verklaringen af aangaande dit opzoekingswerk dat hem in staat stelde zijn beweerde homoseksualiteit te aanvaarden en biedt hij ook hiervoor geen verklaring.

Verzoeker stelt dat het CGVS zijn verklaringen aangaande de aanvaarding van zijn homoseksualiteit verkeerd heeft begrepen. Hij tracht de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande de aanvaarding van zijn homoseksualiteit te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. Verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen vinden geen steun in het administratief dossier en de vastgestelde tegenstrijdigheden laten geen ruimte voor de nuanceringsen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande.

8.6. Ook aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen aangaande de arrestatie van zijn broers tracht verzoeker zijn verklaringen te nuanceren door te stellen dat de politie de intentie had hen te arresteren maar dat ze zijn kunnen ontsnappen. Voor zover verzoekers uitleg voor de vastgestelde incoherentie wordt aangenomen, neemt dit niet weg dat de onaannemelijkheid van verzoekers verklaringen aangaande zijn broers ook op andere elementen – die niet worden weerlegd in

het verzoekschrift – zijn gebaseerd. Zo kan niet worden aanvaard dat verzoeker niet wist voor welke LGBTI-organisatie zijn broers actief waren en er nooit naar heeft gevraagd, noch dat zijn broers – nadat verzoeker hen er uiteindelijk naar gevraagd heeft – verzoeker deze informatie niet konden geven omdat het gevoelige informatie betrof; deze vaststellingen klemmen des te meer aangezien verzoeker voorhoudt homoseksueel te zijn en de activiteiten van zijn broers voor een LGBTI-organisatie derhalve ook van invloed (kunnen) zijn op de beleving van zijn voorgehouden geaardheid.

8.7. Evenmin kan worden aanvaard dat verzoeker in november 2018 nog intieme relaties met A. zou onderhouden in zijn eigen slaapkamer indien hij amper een maand eerder zou vernomen hebben dat zijn beide broers problemen kregen omwille van hun homoseksuele geaardheid en om deze reden naar Oeganda moesten vluchten. Waar verzoeker nog oppert dat hij luide muziek had opgezet als voorzorgsmaatregel, net om te vermijden dat hij en A. zouden gehoord worden door de burens, kan dit, in het licht van de levensbedreigende situatie waarin zijn broers beweerdelijk verkeren omwille van hun homoseksualiteit, geenszins overtuigen. Het valt evenmin in te zien hoe het afspelen van luide muziek de aandacht weghaalt van de locatie waar deze luide muziek wordt afgespeeld.

8.8. Verder stelt verzoeker dat hij zijn vriend I. pas heeft gecontacteerd nadat hij een week op straat had geleefd omdat hij zich in een emotioneel stresserende periode bevond. Verzoeker gaat hiermee voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat niet aannemelijk is dat verzoeker op het moment dat hij I. contacteerde, nadat hij na een week op straat had geleefd, niet eens dacht aan zijn vriend M., maar een verblijf van een maand bij I. nodig had om aan M. te denken, een persoon van wie hij het telefoonnummer van buiten kende en die bovendien als enige op de hoogte was van zijn relatie met A. en deze aanvaardde.

8.9. Het loutere feit dat verzoeker op de hoogte is van de situatie van homoseksuelen in Oeganda en België kan in het licht van voorgaande vaststellingen zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid niet aantonen. Dergelijke informatie is immers makkelijk op te zoeken en kan op zichzelf iemands geaardheid niet bewijzen.

9. Daar waar verzoeker in het verzoekschrift louter stelt dat zijn verklaringen aangaande zijn reisweg en paspoort wel degelijk aannemelijk zijn, volstaat dit niet om de pertinente en draagkrachtige vaststellingen in de bestreden beslissing, dewelke steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Deze motivering luidt als volgt:

“U legt eveneens tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw paspoort en de manier van uw vertrek uit Uganda. U verklaart voor het CGVS dat de smokkelaar een paspoort heeft aangemaakt zodat u begin februari 2019 een visum kon bekomen om Uganda te verlaten (notities CGVS 1, p. 9-10). U verklaart verder dat u enkel een envelop naar een ambassade in Kenia moest brengen om uw reis te regelen, maar u heeft niet gekeken wat er in die envelop zat en weet niet naar welke ambassade u deze envelop moest brengen. Dat u deze essentiële informatie niet kan geven, is helemaal niet aannemelijk gezien u verklaart dat er verschillende ambassades in hetzelfde gebouw waren en het dus des te belangrijker is dat u zich bij de juiste ambassade aanmeldt. U verklaart eveneens dat u geen documenten heeft moeten ondertekenen om uw reis te regelen. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het paspoort waarmee u op 1 februari 2019 een visum aanvroeg, uitgegeven werd op 13 juli 2017 op uw eigen naam (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier) en dat u het aanvraagformulier voor een Schengenvisum wel degelijk zelf ondertekend heeft – de handtekeningen op dit aanvraagformulier zijn dezelfde als uw handtekeningen op diverse documenten die u bij DVZ heeft ondertekend (o.m. Vragenlijst CGVS en Verklaring DVZ). Dat uw smokkelaars ervoor zouden gekozen hebben een vals paspoort te laten maken op uw eigen naam, tart alle verbeelding aangezien een vals paspoort nu net als doel zou kunnen hebben dat u ongezien het land kon verlaten, zonder dat de Ugandese autoriteiten u bij vertrek herkennen. Een vals paspoort op uw eigen naam waarmee u Uganda verliet langs de luchthaven en langs de controleposten, schiet bijgevolg zijn doel voorbij.

Aangaande uw paspoort verklaart u verder dat u uw paspoort kwijtraakte toen u bij een vriend van de smokkelaar(s) verbleef toen deze persoon u ergens in de stad achterliet (notities CGVS 1, p. 4). Voor de DVZ verklaarde u echter dat uw paspoort door de smokkelaar zelf in beslag genomen werd (Verklaring DVZ, vraag 24). Het is bovendien uiterst merkwaardig dat u, die ontsnapte van de politie en door de autoriteiten gezocht wordt (notities CGVS 1, p. 17-19), - er zouden flyers hangen waarop staat men u zoekt, u werd via GSM getraceerd bij I. – zomaar met een reisdocument op uw eigen naam door de grenscontrole naar Kenia kan passeren (zie document ‘temporary movement permit’ dd. 29/01/2019, afgestempeld door de Ugandese autoriteiten) op het moment dat u uw visum zou gaan regelen. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Uganda eens te meer aan.

Wat betreft uw reis naar Kenya om er niets anders te doen dan een enveloppe te bezorgen aan een u onbekende ambassade, verklaarde u dat u dezelfde dag als u er aankwam, 02/02/2019, reeds terugkeerde naar Uganda (notities CGVS 1, p. 10 + p. 18). Uit de informatie in uw administratief dossier (visumdossier in de blauwe map) blijkt echter dat u reeds naar Kenia ging op 29/01/2019 (stempel op document 'temporary movement permit'), u op 30/01/2019 contact had met iemand van 'BLS International', die uw dossier afstempelde (zie stempel eerste pagina visumaanvraag) en uw dossier checkte, en u op 01/02/2019 uw visumaanvraag indiende op de Spaanse ambassade in Nairobi. Uw verklaringen betreffende uw – eendaagse - reis naar Kenia waar u enkel een enveloppe zou hebben afgegeven, blijken niet geloofwaardig.

Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde seksuele geaardheid en relaties.”.

De voormelde onderdelen van de omstandige motivering vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

10. Gelet op het voorstaande hecht de Raad in navolging van verweerder geen enkel geloof aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid en relatie met A., noch aan zijn beweerde problemen in Oeganda omwille hiervan.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS